Moviments culturals i artístics

Deriva associativa a partir d'un concepte clau

Solucions · 5 exercicis

Proves d'accés a la universitat (PAU) de Catalunya. Ordenats del més recent al més antic.
Retalls dels exàmens i pautes oficials (selecat.cat / universitats.gencat.cat).

1. PAU 2026 · Setembre · Sèrie 2 · Exercici 4

Exercici 4

[2,5 punts]

Com que els itineraris traçats poden ser ben diversos, només s'assenyalen alguns possibles punts de pas:

El posicionament antiartístic emergeix amb el dadaisme (**Duchamp, Tzara)**, erigint-se contra el sistema de valors burgesos i desautoritzant l'autoria, l'obra, el mercat o el gust institucional, mitjançant l'atzar, la provocació i l'aposta per descontextualitzar tot tipus d'objectes (***ready-made***). El **surrealisme** porta més enllà aquesta ruptura incorporant l'inconscient i l'automatisme com a formes d'oposició a la racionalitat convencional. En el context dels anys seixanta, amb **Fluxus** (**Maciunas, Cage**), l'antiart esdevé acció, procés i esdeveniment quotidià, barrejant art i vida. Finalment, l'**art conceptual** radicalitza la desmaterialització de l'obra, prioritzant la idea sobre l'objecte i qüestionant el sistema artístic mateix.

2. PAU 2026 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 4

Exercici 4

[2'5 punts]

Com que els itineraris traçats, poden ser ben diversos, només s'assenyalen alguns possibles punts de pas:

A partir de la segona postguerra, l'escena artística reacciona críticament, transformant-se en un entorn més dinàmic, alhora que més obert, on s'acull al públic, per tal de que prengui part activa o reflexivament. Al Japó, **Gutai** promou el desenvolupament d'accions que actuen de reclam i modifiquen l'espai i la litúrgia artístiques. Als EE.UU., **Allan Kaprow** impulsa el *happening,* on l'espectador intervé, alterant l'esdeveniment artístic. Mentre, **Fluxus** i **John Cage** radicalitzen l'atzar i la quotidianitat, proclamant l'exploració de l'artisticitat universal. Més recentment, **Rirkrit Tiravanija** convida l'espectador a trobades, on la conversa o el menjar esdevenen formes artístiques.

3. PAU 2026 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 4

Exercici 4

[2’5 punts]

Com que els itineraris traçats, poden ser ben diversos, només s’assenyalen alguns possibles punts de pas:

L’abstracció ha cobert un ventall molt ampli de moviments que arrenquen amb el **Cubisme**, i travessen **De Stijl**, el **Suprematisme**, el **Rayonisme**, el **Constructivisme**, l’**Expressionisme Abstracte**, l’**Op Art**...Més enllà del qüestionament o de la superació de la figuració, l’abstracció es constitueix en una via d’exploració i de coneixement, per on penetren dins del panorama artístic teories filosòfiques, investigacions científiques, cognitives etc. El seu ampli espectre ens permet centrar-nos en la producció d’artistes destacats com ara **Vassily Kandinsky, Piet Mondrian, Kazimir Malevitx, El Lissitzky, Natalia Gontxarova, Aleksandr Rodtxenko, Yves Klein, Joan Miró, Antoni Tàpies**, ...

4. PAU 2025 · Setembre · Sèrie 3 · Exercici 4

Exercici 4

[2,5 punts]

Com que els itineraris traçats poden ser ben diversos, només s’assenyalen alguns possibles punts de pas:

Són ben diverses les artistes que, dins del territori del posicionament declaradament o militantment feminista —com també del domini de la *performance* o de determinades disciplines, com ara la fotografia, el disseny o el cinema— han abordat, qüestionat i desconstruït les nocions tradicionals de gènere. S’ha assistit al desplegament d’una perspectiva personal, autobiogràfica o compromesa, des d’on es mira de combatre les estructures del patriarcat, així com promoure la desestigmatització de les diverses identitats. Entre les creadores que comparteixen aquest posicionament feminista podem trobar: Judy Chicago, Yoko Ono, Ana Mendieta, Sophie Calle, Cindy Sherman, Chantal Akerman, Agnès Varda...

Exercici 4

[2’5 punts]

Com que els itineraris traçats, poden ser ben diversos, només s’assenyalen alguns possibles punts de pas:

A partir del terç final del passat segle XX, eclosiona l’art ambiental i comencen a proliferar corrents diversos que presenten diferències en llurs objectius i formes d’aproximació a l’entorn natural, com ara el Land Art, l’EcoArt o el Bioart. Des d’aquests se’ns convida a reflexionar sobre el paisatge i l’ecologia, així com també sobre la intervenció i l’impacte humà, i s’acostuma a fer us de l’entorn mateix, tot incidint sobre diversos problemàtiques ecològiques. Així, trobem les intervencions en el paisatge de Robert Smithson, Walter De Maria o Dennis Oppenheim, fins a les exploracions tecnològiques i ètiques d’Eduardo Kac, o les instal·lacions ecològiques d’Agnès Denes i Olafur Eliasson. Dins de la producció d’aquests artistes es tracta de visibilitzar, denunciar i lluitar en favor la conscienciació, de la sostenibilitat i de la preservació de l’entorn natural.